

Page: 1

Reach: 40000

Country: SLOVENIA

Size: 683 cm2

1 / 2

Irena Ferluga, novinarka Večera

Samopostrežni bankomat

ŠESTI DAN

Telefonski klic: pozdravljeni, sem ta in ta iz Nove KBM in bi vam kot naši stalni stranki ponudila enega od naših ugodnih kreditov. Hvala, nobenega kredita ne potrebujem, saj je vendar gospodarsko stanje v Mariboru še vedno klavrno, negotovost glede zaposlitve pa velika. Vam lahko ponudim kakšen drug produkt NKBM? Ne, hvala, trenutno ne potrebujem nič. Lep dan vam želim. Ura je 17.30 in

pravkar poslušam radijsko oddajo o uspešni prodaji NKBM.

Ali so to že poslovni prijemi novih ameriških lastnikov banke, ki so se prav tega dne predstavili zaposlenim in jim risali rožnato prihodnost, da je optimizem kar puhtel iz bančne stopnice? Ne, takšen telefonski marketing se morajo zaposleni banke iti že nekaj časa, poslej očitno z novim delovnim zagonom, ob olajšanju, da je agonije zadnjih treh let končno konec. Bili so priča razmontiranju banke, odhodu in izgonu kvalitetnih in prekaljenih bančnikov, mnogi v strahu, kdaj bodo dobili vabilo na sodišče. In hkrati je potekalo prestrukturiranje banke, pa naj si pod tem predstavlja vsak svoje. Zadnjih 18 mesecev so imeli v hiši revizorje in cenilce, za katere so morali pripraviti več deset tisoč dokumentov, da je lahko država dobila borih 250 milijonov evrov (ob

milijardah, ki jih je doslej vložila v banko). Pa še ta vsota je vprašljiva, saj se lahko kupnina zaradi potencialnih tveganj zniža za kakšnih 60 milijonov evrov. Ceneje res ne bi mogli prodati.

Podarjeno premoženje? Nedvomno bi ga brez plenilskih apetitov vsakokratne vladajoče elite v zadnjih dvajset letih lahko upravljali in želi donose davkoplačevalci Slovenije tudi v prihodnje. Tako pa je bila zadnje tedne v javnosti vprašljiva le še višina kupnine, prodati banko ali ne, pa ni bila več dilema. V slabšem stanju, kakor je bila, tako in tako ni več mogla naprej, so ugotavljali celo sindikalisti. Plenilska privatizacija v maniri samopostrežnega bankomata je banko tako izsesala, da je morala država pristati na ostre pogoje bruseljskih varuhov evra v zameno za odobritev državne pomoči zadnjih davkoplačevalskih 870 milijonov

Page: 1

Reach: 40000

Country: SLOVENIA

Size: 683 cm2

2 / 2

evrov tistega decembra 2013. Le tako, prodajo banke opravičujejo danes, jo je bilo mogoče obdržati pri življenju. Sicer bi jo morali spustiti v stečaj, potem pa bi brez prihrankov ostali še varčevalci, ne samo njeni dosedanja mali lastniki. O tem, kdo jo je tako daleč spravil, pa nič. Da je bila v veliki meri vse načrtovana igra z zaključnim aktom prodaje, danes opozarjajo le še razlašeni **mali delničarji**.

Zdaj je politika zapovedala optimizem, čeprav se vsaki medeni tedni enkrat končajo in pride streznitev. V minulih letih je

bilo za prodajo banke kar nekaj priložnosti, lahko bi iztržili desetkrat višjo ceno, a ni bilo politične volje. Kajti prodaja banke je politična odločitev, ob pravem času, pravi minister za finance: signal, da smo sposobni začeto izpeljati do konca - in to prav sredi grškega vrtinca, ki postavlja na preizkušnjo obstoj evrskega območja, naj bi nas distanciral od grškega melosa.

Optimizma smo ta trenutek v Sloveniji z redkimi izjemami potrebni prav vsi, mariborska in štajerska regija še posebej. Zdaj so

veliki upi položeni v tujca, ki bo najprej umaknil samopostrežni politični bankomat, glede na to, da prihaja iz Amerike, pa je pričakovati, da ne bo dosti dovzeten niti za vplive evropskih lobijev. V petih do desetih letih naj bi banki povrnili nekdanji ugled in sijaj, potem pa jo bo, z dobičkom - prodal. Politiki tako ostaja vrtiček v NLB, državljani in podjetja pa so si tako in tako poiskali banke, za katere so presodili, da so njihovi prihranki najbolj varno in donosno naloženi - ne glede na to, kdo je njihov lastnik. •